



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRPS/362/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

318/2011. (X. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. június 29-én előterjesztett **panaszát** a 2011. október 26-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv – a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: HMRFK) – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrésről alapjogot sértő intézkedés nem történt, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, másrésről alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2011. június 3-án a HMRFK Rendészeti Igazgatóság Közrendvédelmi Osztályán mondta jegyzőkönyvbe a panaszát, amit a Testület – miután a HMRFK az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül megküldte – 2011. június 29-én érkezett. A panaszos beadványában előadja, hogy sérelmezi az általa név szerint nem ismert "kommandós rendőrök" 2011. június 2-ai intézkedését. Elmondja, hogy a panaszolt napon 13 óra 30 perc és 13 óra 50 perc között E. város és K. község között a 25-ös számú főúton igazoltatták, gépjárművét és táskáját átvizsgálták, és az intézkedés közben őt "halálosan megfenyegették". A panaszt azért teszi, mert az intézkedő rendőr azt mondta neki, hogy "letépi a fejét".

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos előadja, hogy E. városból tartott K. nagyközség felé egy H. D. tulajdonában lévő gépkocsival, amikor a szembe jövő sávból két kisbusz (egy fehér színű, sötétített ablakos, valamint egy fényhíddal és rendőrség felirattal ellátott kisbusz) utána fordult. Ez azután történt, hogy a panaszos felvett egy, az út szélén stoppoló, K. községbe tartó lányt, akit csak látásból ismert. A lány az igazoltatáskor a gépkocsiban volt. A panaszos onnan tudta, hogy meg kell állnia, hogy a már mögötte közlekedő fehér kisbusz "az ablakában lévő kék-piros lámpával jelezte", hogy álljon meg. A panaszos lehúzódott az út szélére, a rendőrök azonban hangszórón keresztül kérték, hogy húzódjon le jobban, hogy ne akadályozza a forgalmat. A panaszos ennek eleget tett.

Elmondja, hogy a gépkocsiban várta a rendőröket, akik odajöttek hozzá, és kérték, hogy szálljon ki. A panasossal szemben három rendőr intézkedett, utasát ezalatt további három vagy négy rendőr hátrahívta a másik szolgálati gépjárműhöz. A panaszos előadja, hogy arról nincs tudomása, hogy utasával ezt követően mi történt.

Amikor a panaszoszt kiszállították a gépkocsiból, odament hozzá egy körszakállas, kék egyenruhát viselő rendőr és kérte az iratait, amiket a panaszos átadott. Ezt követően két rendőr elkezdte átkutatni a panaszos gépjárművét. Erre úgy került sor, hogy a panaszoszt megkérték, hogy nyissa ki az ötödik ajtót, és az első ajtót. Az egyik rendőr átvizsgálta a gépkocsi hátsó részét, ezalatt a vezető oldali ülés ajtajánál a "körszakállas rendőr" kivette a panaszos táskáját, és átnézte, mi van benne, a krémek tetejét is lecsavarta. A panaszos elmondja, hogy a hátsó ülésen képek, valamint az azokhoz tartozó keretek hevertek, mert éppen kereteztetni vitte őket. Ezeket a képeket a régiségvásáron vette. A csomagtartóban volt egy hangfal (mélynyomó láda), amit a rendőrök kihúztak, ezután a rádió csak halkán szólt.

Miközben a "körszakállas rendőr" panaszos táskáját nézte át, azt mondta mogorván, hangosan, tegeződve, hogy: „Ha még egyszer kihozod ezt a kurvát, vagy meglátjuk azt, hogy kihozza valaki, akkor letépek a fejét, akár a tiédet is. Ha a városban meglátlak, és ez a kurva meg itt áll kint, akkor is letépek a fejedet.” Azt is mondta többször is, hogy: „De megértetted? De megértetted?” a panaszos kérte, hogy vele ne beszéljenek így, mert beteg. Ekkor a másik a kocsit vizsgáló rendőr is tegezve azt mondta, hogy: „Akkor miért nem otthon vagy?” A panaszos elmondja, hogy nagyon felháborította ez a durva beszéd, meg is ijedt, az intézkedés után nem is látogatta meg a testvérét, ahogy tervezte, hanem hazament lefeküdni.

A panaszos a panaszfelvevő rendőr kérdésére elmondja, hogy nem értek hozzá, nem ütötték meg, nem bántalmazták a rendőrök. A gépkocsi átvizsgálás ideje alatt egy harmadik rendőr a szolgálati gépjárműben ellenőrizte a panaszos adatait. A panaszos elmondja, hogy a csomagtartóban volt két baltanyél, amit 2-3 hónapja az OBI-ban vásárolt, és most a testvéreinek akarta elvinni K. nagyközség. Ezeket elvették tőle, erről jegyzőkönyvet is kapott. A gépkocsi kesztyűtartójában volt egy kés is, ezt szintén lefoglalták jegyzőkönyv ellenében. Ezt követően visszakapta iratait és az intézkedés véget ért. Panaszos kérte, hogy panaszát a Testület vizsgálja ki.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) A HMRFK Rendészeti Igazgatóság Közrendvédelmi Osztály Agria Bevetési Osztály hat intézkedő rendőrének 2011. július 26-án kelt közös jelentése szerint 2011. június 2-án 13 óra

45 perckor ellenőrzés alá vonták a [...] forgalmi rendszámú személygépkocsit és annak vezetőjét (a panaszt), valamint a gépjármű utasát (F. R.-t). Az intézkedésre azért került sor, mert minden nap a fenti rendszámú gépkocsival hozzák ki F. R.-t a 25-ös számú főút 7 km szelvényébe, ahol ő elköveti a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 143. § (1) bekezdésébe és a (2) bekezdés c) pontjába ütköző tiltott kéjelgés szabálysértését. A fenti szabálysértés elkövetése miatt F. R.-rel szemben az idei évben is már számtalan alkalommal készült feljelentés. Fenti forgalmi rendszámú személygépkocsi H. D. tulajdonát képezi, aki bűnöző életmódot folytat. Ő és családjának több tagja is büntetett előéletű. Az Alosztály tagjai több alkalommal intézkedtek már vele szemben különböző jogsértések elkövetése miatt. H. D.-nél rendszeresen laknak prostituáltak, akik – kizárólag jegyzőkönyvön kívül – elmondják, hogy neki dolgoznak. A panaszos ezen gépkocsival rendszeresen szokott soförkődni H. D. -nek

Fentiekén kívül a HMRFK Felderítő Osztály munkatársai több alkalommal jelezték, hogy amennyiben közterületi szolgálatot teljesít az Alosztály, és tudomásukra jut, hogy a Főkapitányság illetékességi területén valaki prostituáltakat „futtat”, vonják ellenőrzés alá és a készült igazoltató lapokat adják át nekik. A panaszolt napon az intézkedő rendőrök a 25-ös számú főút 7 km szelvényénél található bekötőúton álltak meg, mivel F. R. több alkalommal közölte velük, hogy 14 óra körüli időben szokta valaki a H. D. vezette családból oda kivinni. 13 óra 40 perc körüli időben meg is érkezett a panaszos vezette gépkocsi, és F. R. egyik lábával már ki is lépett a járműből, amikor megjelent velük szemben egy megkülönböztető jelzésekkel és matricázással ellátott szolgálati gépjármű. A panaszos ezt észlelte, és F. R.-rel együtt elhagyta a helyszínt. Az intézkedő rendőrök, valamint a másik szolgálati gépjármű is utánuk hajtott. Körülbelül 3 km-re ettől a helytől a párhuzamos közlekedésre alkalmas úton az intézkedésben részt vevő egyik rendőr a panaszos vezette gépkocsi mellé hajtott, majd a rendszeresített „ÁLLJ RENDŐRSÉG” feliratú tárcsával szabályosan kiintette, aminek ő eleget téve az út mellett található parkolóba kihajtott és megállt.

Az igazoltatáshoz a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdése nyújtott jogalapot. Az intézkedés célja a prostituáltként tevékenykedő F. R.-t szállító személy személyazonosságának megállapítása, valamint a gépjármű átvizsgálása volt a közbiztonság védelme érdekében, mivel a prostituáltakat szállító személyeknél szinte minden alkalommal van valamilyen közbiztonságra különösen veszélyes eszköz, amit ők „önvédelem” céljából tartanak maguknál. A gépjármű átvizsgálásának jogalapjául az Rtv. 29. § (6) bekezdése szolgált. Az átvizsgálás során egy 10-12 cm pengehosszúságú kés, valamint 2 db fa ütő került elő, amiket jegyzőkönyv ellenében elvettek, amit a panaszos a helyszínen alá is írt.

Az intézkedést végző rendőr a jelentés szerint az Rtv. 20. §-ban foglaltaknak maradéktalanul eleget tett, a nevét, rendfokozatát, jelvéyszámát, valamint az intézkedés célját és lefolyását is közölte a panaszossal. A jelentés szerint az azonosítók a rendőrök egyenruháján az előírásoknak megfelelően el voltak helyezve. Az intézkedő rendőr az intézkedés befejeztével panasztételi jogára és annak módjára is felhívta a panaszos figyelmét, valamint tájékoztatta arról, hogy milyen úton kaphatja vissza az elvett eszközöket.

Az intézkedő rendőrök a panaszt már az intézkedés előtt is ismerték, mivel az Alosztály tagjai már több alkalommal vonták őt ellenőrzés alá, valamint több alkalommal kezdeményeztek vele szemben eljárást különböző jogsértések elkövetése miatt. Az intézkedő rendőrök álláspontja szerint a fent említett körülmények miatt mind az igazoltatás, mind a szabálysértési eljárás szükséges és objektív volt, kézzel fogható bizonyítékokon alapszik. Az

intézkedő rendőr az intézkedés során a panaszossal végig hivatalos hangnemben, magázódva beszélt, az intézkedés alá vont személy emberi méltóságát és a rendőri intézkedés etikáját szem előtt tartva. Sem a panaszos által sérelmezett kijelentések, sem hasonlóak az intézkedés során nem hangzottak el.

2) A rendőrség megküldte a 2011. június 2-án kelt szabálysértési feljelentést is. A feljelentés a fentiekhez képest annyi többletinformációt tartalmaz, hogy a panaszos állítása szerint az elvett tárgyak H. D. tulajdonát képezik, akinek sok ellensége van, és önvédelem céljából tartja ezeket magánál. A feljelentés szerint az intézkedő rendőr közölte a panaszossal, hogy ezen eszközök közterületen való birtoklása szabálysértést valósít meg.

3) A panaszos meghallgatásáról 2011. július 13-án felvett jegyzőkönyv szerint a kés a panaszos tulajdonát képezi, azzal azonban nem volt tisztában, hogy a 10-12 cm pengehosszúságú kést nem tarthatja a gépkocsi kesztyűtartójában. A panaszos előadta továbbá, hogy ő nem mondta a rendőröknek, hogy a kés és a botok H. D. tulajdonát képezik, és azt sem mondta, hogy H. D. azokat önvédelmi célból tartja a gépkocsiban. Előadása szerint elmondta a rendőröknek, hogy a két baltanyelet, amit 2-3 hónapja vett egy barkács áruházban, a testvérének szerette volna elvinni K. nagyközségbe, a testvérével ezt azonban nem beszélte meg.

4) A 2011. július 13-án kelt szabálysértési határozat indokolása szerint a panaszos cselekményével megvalósította a közbiztonságra különösen veszélyes eszközökről szóló 175/2003. (X. 28.) Korm. rendelet 3. § (1) bekezdésébe ütköző, és az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999 (XII. 28.) Korm. rendelet 10. § (1) bekezdése szerint minősülő, a közbiztonságra különösen veszélyes eszköz birtoklására vonatkozó szabálysértést. Az indokolás szerint az intézkedés során a panaszos az intézkedő rendőrnek azt állította, hogy a kés, valamint a botok H. D. tulajdonát képezik, aki önvédelmi célból tartja azokat magánál, mert sok ellensége van. Meghallgatása során azonban a panaszos már azt nyilatkozta, hogy a kés az ő tulajdonát képezi, továbbá előadta, hogy ő nem mondta a rendőröknek, hogy a kés és a botok H. D. tulajdonát képezik, és azt sem mondta, hogy H. D. azokat önvédelmi célból tartja a gépkocsiban. Előadása szerint elmondta a rendőröknek, hogy a két baltanyelet, amit 2-3 hónapja vett egy barkács áruházban a testvérének szerette volna elvinni K. nagyközségbe, a testvérével ezt azonban nem beszélte meg.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tette a panaszossal szemben fogatosított intézkedések jogszerűségét, valamint az intézkedő rendőr hangnemét.

A Testület megállapította, hogy a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 54. §-ában foglalt emberi méltósághoz, a 13. § (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz valamint az 59. § (1) bekezdésében foglalt személyes adatok védelméhez való jogát.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy megfelelő jogalap birtokában igazoltatták-e a panaszost.

A panaszos – előadása szerint – E. városból tartott K. nagyközség felé, amikor a szembe jövő sávból két kisbusz fordult utána. Ez azt követően történt, hogy a panaszos felvett egy, az út szélén stoppoló, K. községbe tartó lányt, akit csak látásból ismert.

A rendőri jelentés szerint az intézkedésre azért került sor, mert minden nap a fenti rendszámú gépkocsival hozzák ki F. R.-t a 25-ös számú főút 7 km szelvényébe, ahol ő tiltott kéjelgést folytat. A fenti szabálysértés elkövetése miatt F. R.-rel szemben az idei évben is számtalan alkalommal készült feljelentés. Fentieken kívül a HMRFK Felderítő Osztály munkatársai több alkalommal jelezték, hogy amennyiben közterületi szolgálatot teljesít az Alosztály, és tudomásukra jut, hogy a Főkapitányság illetékességi területén valaki prostituáltakat „futtat”, vonják ellenőrzés alá és a készült igazoltató lapokat adják át nekik.

A panaszolt napon az intézkedő rendőrök a 25-ös számú főút 7 km szelvényénél található bekötőúton álltak meg, mivel F. R. több alkalommal közölte velük, hogy 14 óra körüli időben szokta valaki a H. D. vezette családból oda kivinni. 13 óra 40 perc körüli időben meg is érkezett a panaszos vezette gépkocsi, és F. R. egyik lábával már ki is lépett a járműből, amikor megjelent velük szemben egy megkülönböztető jelzésekkel és matricázással ellátott szolgálati gépjármű. A panaszos ezt észlelte, és F. R.-rel együtt elhagyta a helyszínt. Az intézkedő rendőrök, valamint a másik szolgálati gépjármű is utánuk hajtott. Körülbelül 3 km-re ettől a helytől a párhuzamos közlekedésre alkalmas úton az intézkedésben részt vevő egyik rendőr a panaszos vezette gépkocsi mellé hajtott, majd a rendszeresített „ÁLLJ RENDŐRSÉG” feliratú tárcsával szabályosan kiintette, aminek ő eleget téve az út mellett található parkolóba kihajtott és megállt.

A jelentés szerint az igazoltatáshoz az Rtv. 29. § (1) bekezdése nyújtott jogalapot, az intézkedés célja a prostituáltként tevékenykedő F. R.-t szállító személy személyazonosságának megállapítása, valamint a gépjármű átvizsgálása volt a közbiztonság védelme érdekében.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint „a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.”

A Testület az egymásnak ellentmondó panaszosi és rendőri állítások miatt nem tudott állást foglalni abban a kérdésben, hogy F. R. éppen ki-, vagy beszállt azt megelőzően, hogy a panaszos megállítására sor került. Erre azonban az intézkedés jogszerűségének megítéléséhez nem is volt szükség, minthogy jelen esetben a Testületnek azt kellett megvizsgálnia, hogy az ügy előzményeinek figyelembe vétele mellett a rendőrök alappal hivatkozhattak-e arra, hogy a panaszos igazoltatása a közbiztonság érdekében szükséges volt.

A Testület megítélése szerint a tiltott kéjelgés megelőzése olyan legitim célnak tekinthető, amely a közrend, és a közbiztonság védelmét szolgálja. A rendőri jelentés szerint az Alosztály olyan információt kapott, hogy egy prostituáltat 14 óra környékén visznek ki a 25-ös főút 7 km szelvényéhez, ezért a rendőrök egy bekötőúton várakoztak. A Testület álláspontja szerint az, hogy a panaszos éppen ezen a helyen állt meg és vette fel F. R.-t, az intézkedő rendőrök számára – akik nem tudhatták, hogy a panaszos azzal a szándékkal áll-e meg, hogy valakit kitegyen, vagy azzal, hogy felvegyen az út szélén – kellő indokot szolgáltatott az igazoltatás

elvégzéséhez még akkor is, ha az események egyébként a panaszos elmondása szerint történtek.

Fentiek alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy az Rtv. 29. § (1) bekezdésének első fordulata kellő jogalapot biztosított a panaszos igazoltatásához, ezért nem sérült a személyes adatok védelméhez fűződő joga.

2) A gépjármű-átvizsgálással kapcsolatban a Testület az alábbiakat állapította meg.

A rendőri jelentés szerint a gépjármű átvizsgálásának jogalapjául az Rtv. 29. § (6) bekezdése szolgált, és célja a közbiztonságra különösen veszélyes eszközök kiszűrése volt, mivel a rendőri álláspont szerint a prostituáltakat szállító személyeknél szinte minden alkalommal van ilyen eszköz, amit ők „önvédelem” céljából tartanak maguknál. Az átvizsgálás során egy 10-12 cm pengehosszúságú kés, valamint 2 db fa ütő került elő, amiket jegyzőkönyv ellenében elvettek, ezt a panaszos a helyszínen alá is írta.

Az Rtv. 29. § (6) bekezdése szerint a rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi.

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati szabályzat) 40. § (1) és (2) bekezdései szerint a ruházat, csomag és jármű átvizsgálása bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetése tárgyi bizonyítási eszközeinek felkutatására, közbiztonságra veszélyes eszközök kiszűrése érdekében irányulhat. Ruházat-, csomag-, járműátvizsgálásra kerülhet sor különösen:

- a) igazoltatás során,
- b) fokozott ellenőrzés során,
- c) személyi szabadságot korlátozó intézkedések foganatosításakor,
- d) rendezvény, esemény alkalmával meghatározott területre belépő személyek esetében,
- e) az állam működése, illetve a lakosság ellátása szempontjából fontos létesítményekbe való be- és kilépéskor.

A Testület a gépjármű-átvizsgálás értékelésekor visszautal jelen állásfoglalás III. rész 1) pontjára, ahol kifejtette: anélkül, hogy a Testület állást foglalna abban a kérdésben, hogy az események a panaszosi vagy a rendőri elmondás szerint történtek, aggálytalanul megállapítható, hogy az intézkedő rendőrök azért állították meg és vonták intézkedés alá a panaszost, mert feltételezték, hogy tiltott kéjelgés elősegítésében vesz részt, és e feltételezésük nem tekinthető nyilvánvalóan megalapozatlannak.

A Testületnek nem volt oka kétségbe vonni azon rendőri állítást sem, miszerint a tiltott kéjelgést elősegítő személyek az esetek túlnyomó többségében tartanak maguknál közbiztonságra különösen veszélyes eszközt, és tekintettel arra, hogy az intézkedő rendőrök a megállításkor feltételezték, hogy a panaszos is ilyen tevékenységet folytat, a Testület álláspontja szerint indokolt volt a gépjármű átvizsgálása.

A Testület – mivel a rendőrség kellően alátámasztotta annak szükségességét – jogszerűnek ítélte a közbiztonság védelme érdekében alkalmazott gépjármű-átvizsgálást, ezért úgy foglalt állást, hogy az intézkedő rendőrök jogszerű korlátozásnak vetették alá a panaszos tulajdonhoz való jogát.

4) A panaszos birtokában lévő tárgyak lefoglalásával kapcsolatban a Testület megjegyzi, hogy az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
 - a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag-jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
 - a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, löfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.)
- tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A hatásköri szabályok alapján tehát a Testület nem foglalhat állást a tekintetben, hogy jogszerűen foglalták-e le a panaszos által vezetett gépjárműben fellelt tárgyakat, mivel a panasz e része tekintetében a Szabs. tv. vonatkozó rendelkezési az irányadók.

5) A panaszos sérelmezte az egyik intézkedő rendőr mogorva, fenyegető hangnemét. Előadása szerint a rendőr tegeződve, nyomdafestéket nem tűrő stílusban megfenyegette.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A rendőri jelentés a panaszos állításával szemben azt tartalmazza, hogy az intézkedő rendőr az intézkedés során a panaszossal végig hivatalos hangnemben, magázódva beszélt, az intézkedés alá vont személy emberi méltóságát és a rendőri intézkedés etikáját szem előtt tartva. Sem a panaszos által sérelmezett kijelentések, sem hasonlóak az intézkedés során nem hangzottak el.

Tekintettel arra, hogy az intézkedő rendőr hangneme tekintetében a panaszosi állítás és a rendőri jelentések egymásnak ellentmondanak, és ezen ellentmondásokat további bizonyítási eszköz hiányában a Testület feloldani nem tudta, a Testület a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

IV.

Vizsgálata során a Testület megállapította, hogy jogszerű volt a panaszos igazoltatása, valamint az általa vezetett gépjármű átvizsgálása, így nem sérült a személyes adatok

védelméhez, valamint a tulajdonhoz fűződő alapvető joga. Az egymásnak ellentmondó rendőri és panaszosi állítások között feszülő ellentétet azonban a Testület nem tudta feloldani, ezért úgy foglalt állást, hogy az intézkedő rendőr hangneme tekintetében a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem állapítható meg.

Erre tekintettel a Testület a panasznak az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez való áttételéről döntött az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2011. október 26.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET